

Arrest

nr. 124 240 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 juli 2013 besliste de gemachtigde om de aanvraag van 7 juli 2010 in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond te verklaren.

1.2. De bestreden beslissing houdende de ongegrondverklaring van medische regularisatieaanvraag, zoals opgesteld door de gemachtigde, werd met zekerheid betekend aan verzoekers op 27 september 2013. Verzoekers beweren dat er evenwel geen kennis werd gegeven van het verslag van ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013.

1.3. De motieven van de bestreden beslissing van 25 juli 2013 luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 30.05.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor M.I. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 24.07.2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegd gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.

Gelieve onder geen beding deze beslissing te betekenen zonder de bijgevoegde gesloten omslag.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat aan verzoeker geen volledige beslissing ter kennis werd gebracht. In zijn enig middel zet verzoeker hierover het volgende uiteen:

“Conform artikel 39/57 van de vreemdelingenwet is de beroepstermijn dertig dagen, na kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is ingediend. Uiteraard dient benadrukt te worden dat verzoekers momenteel nog geen volledige kennis hebben kunnen nemen van de beslissing. Inderdaad zijn zij, tot nu toe, nog steeds niet in kennis van het verslag van de arts-adviseur, en dit ondanks het feit dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 25.07.2013 uitdrukkelijk verwijst naar het verslag van de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 24.07.2013. Verzoekers zijn hieromtrent nog steeds niet in kennis, alhoewel de stadsdiensten van Hasselt de Dienst Vreemdelingenzaken, zowel per fax als per email, hebben geïnformeerd dat verzoekers nog steeds geen kennis hebben kunnen nemen van het verslag van de arts-adviseur. Teneinde hun rechten te vrijwaren, wensen verzoekers momenteel beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de bestreden beslissing (exclusief het verslag van de arts-adviseur, waar ze momenteel nog geen kennis van hebben kunnen nemen). Dat het middel bijgevolg ernstig is”.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekers op 28 oktober 2013 een brief hebben opgesteld aan de Dienst Vreemdelingenzaken en de stad Hasselt met daarin de vraag om kennisgeving van het verslag van ambtenaar-geneesheer, dat hoort bij de bestreden beslissing van 25 juli 2013. Deze brief werd op 21 november 2013 aangetekend per post verstuurd. In het administratief dossier is er evenwel geen direct antwoord van de aangeschrevenen te vinden op deze brief. De Raad stelt tevens vast dat de verwerende partij in onderhavig geding geen verweernota met opmerkingen heeft ingediend.

2.3. In het administratief dossier bevindt zich evenwel volgende geschreven mededeling en vraag per e-mail van 27 september 2013 van de stad Hasselt aan de Dienst Vreemdelingenzaken:

"Beste,

RR xxx

De gesloten omslag die bij de beslissing van 25/07/2013 zat is verloren gegaan.

Is het mogelijk om ons hiervan een copie te bezorgen?

Mijn excuses hiervoor,

A. V."

2.4. Uit deze mededeling per e-mail van 27 september 2013 blijkt minstens dat bij de kennisgeving op 27 september 2013 van de bestreden beslissing waarbij de aanvraag van 7 juli 2010 in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, het verslag van de ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013 niet mee betekend werd.

2.5. Daarenboven bevindt zich in het administratief dossier nog een brief van de stad Hasselt gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken, hierin wordt het volgende gesteld:

"Commentaar: De gesloten omslag die bij de negatieve beslissing 9ter dd. 25.07.2013 zat is verloren gegaan, betrokkene beweert dat hij deze enveloppe niet in zijn bezit heeft gehad, kunnen jullie ons een duplicaat overmaken."

De verzendingsdatum van deze brief is 11 oktober 2013.

2.6. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekers op 21 november 2013 de moeite hebben gedaan om bij wijze van een aangetekende brief om de kennisgeving van het verslag van de ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013 te verzoeken.

2.7. Artikel 9ter, § 1 in fine van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

2.8. Gelet op bovenstaande bepaling dient de ambtenaar-geneesheer dus een beoordeling te maken van het in het eerste lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vermelde risico door een geïndividualiseerd medisch advies aangaande de persoon van verzoeker te verschaffen. Dit medisch advies van de ambtenaar-geneesheer maakt een integraal onderdeel uit van de bestreden beslissing zoals deze genomen werd door de gemachtigde op 25 juli 2013. Te meer nu de gemachtigde in de bestreden beslissing zelf meerdere malen expliciet verwijst naar dit medisch verslag van de ambtenaar-geneesheer ("onder gesloten omslag") en dienaangaande, wat betreft de noodzaak van de gezamenlijke betekening van de bestreden beslissing met het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer, als volgt motiveert:

"Er werden medische elementen aangehaald voor M.I. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 24.07.2013 in gesloten omslag).

(...)

Gelieve eveneens bijgevoegd gesloten omslag aan betrokkene/n te willen overhandigen.

Gelieve onder geen beding deze beslissing te betekenen zonder de bijgevoegde gesloten omslag."

2.9. De Raad stelt vast dat verzoekers nog geen kennis hebben van de bestreden beslissing in haar geheel, de beslissing van 25 juli 2013 van de gemachtigde werd ter kennis gebracht zonder het verslag van ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013.

Uit de beslissing van 25 juli 2013 van de gemachtigde blijkt weliswaar duidelijk de ongegrondverklaring van de aanvraag, maar elke uitleg ontbreekt over de medische redenen van die ongegrondverklaring.

De bestreden beslissing die een voor vernietiging vatbare maatregel is en aan de betrokkene moet worden betekend, is als eenzijdige rechtshandeling ook onderworpen aan de verplichting tot formele motivering, opgelegd bij de wet van 29 juli 1991. Indien de betekening niet de motivering bevat, doet zij

de beroepstermijn niet ingaan. Deze gaat slechts in wanneer de betrokkene ook kennis krijgt van de motieven (RvS 3 mei 2010, nr. 203.565).

Een beslissing waarbij op individuele wijze een element van de juridische positie van een persoon wordt bepaald of gewijzigd, is hem slechts tegenwerpelijk wanneer ze hem wordt betekend, ook al legt geen uitdrukkelijk voorschrift de individuele aanzegging op (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nr. 459). De in casu bestreden beslissing, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk moet worden verklaard, moest bijgevolg aan verzoeker worden betekend.

Een overheidsakte is slechts rechtsgeldig betekend als alle relevante elementen van de beslissing ter kennis van de betrokkene zijn gebracht, met andere woorden als de belanghebbende is ingelicht over alle wezenlijke bestanddelen van de beslissing (RvS 8 maart 1993, nr. 42 154). De betekende overheid mag ook onder een andere vorm kennis geven, zoals door middel van een brief waarin de strekking van de beslissing weergegeven wordt. Zo moet de betekening van een beslissing die formeel gemotiveerd dient te worden, niet alleen de beslissing zelf maar ook de redenen voor die beslissing omvatten. Wanneer een beslissing gemotiveerd moet zijn, maakt die motivering formeel deel uit van de beslissing, zodat de beslissing slechts regelmatig is aangezegd aan de belanghebbende indien kennis wordt gegeven niet alleen van het beschikkend gedeelte van de beslissing maar ook van de redengeving ervan (o.c., nr. 461). In casu is de bestreden beslissing een beslissing die gemotiveerd moet zijn, namelijk op basis van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en op basis van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

In casu omvatte de betekening niet de volledige inhoud van de beslissing, slechts een deel van de vereiste formele motivering werd weergegeven. Het gevolg hiervan is dat de beroepstermijn nog niet is ingegaan (RvS 27 januari 2006, nr. 154 223) omdat deze pas ingaat bij kennisgeving van de motieven (RvS 8 maart 1993, nr. 42 154; RvS 17 juni 2004, nr. 132 571).

Een beroep ingesteld vooraleer de beroepstermijn begint te lopen is om die reden niet ontvankelijk (o.c., nr. 418 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC